

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพุธที่ ๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เราทุกคนต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต ธรรมนี้คือความบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจา
กิริยามารยาทอาชีวะคือบริสุทธิ์คุณ

มนุษย์เราต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต ไม่เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาธรรมนุญนำชีวิต
ไม่เอาความชอบใจไม่ชอบใจนำชีวิต ต้องเอาธรรมนุญนำชีวิต เน้นที่ตัวเราทุก ๆ คน
พากันมาปฏิบัติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อจะได้สมบูรณ์
ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ สมบูรณ์ทั้งกายวาจากิริยามารยาททั้งอาชีวะ ต้องมีความ
สมบูรณ์

การที่พวกเราทั้งหลายนี้เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความชอบนำชีวิต เอาความ
ไม่ชอบนำชีวิต นี่คือวงจรของความไม่รู้ไม่เข้าใจ เป็นความไม่รู้เป็นความไม่เข้าใจ
ไม่รู้ทุกข์ ไม่รู้เกิดทุกข์ ไม่รู้ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ เอาความรู้สึกนำชีวิต

พวกเราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจ เพื่อเราจะได้หยุดสิ่งที่จะเป็นวัฏฏสงสาร
เพื่อจะได้หยุดวงจรในการเวียนว่ายตายเกิด เพื่อหยุดสังขตญาณ

เราทุกคนต้องพากันประพฤติปฏิบัติเอาเอง ไม่มีใครปฏิบัติให้กันได้แทนกันได้
ทุกคนต้องพากันประพฤติพากันปฏิบัติเอาเอง เข้าสู่กระบวนการของเหตุของปัจจัย
เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นคือเหตุคือปัจจัย

ให้พวกเราเข้าใจนะ เรามีใจแต่ใจของเราเอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิต เอาความ
ไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่าความหลงนำชีวิต เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ แพทย์จะผ่าตัดสมอง
เค้าต้องรู้เข้าใจ เมื่อรู้เข้าใจต้องเข้าสู่ภาคประพัตติภาคปฏิบัติ เราอาศัยความรู้
ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพัตติภาคปฏิบัติ ความสงบปัญญามันถึงไปพร้อม ๆ กัน
ความรู้ถึงกับคู่กับการประพัตติการปฏิบัติ

เราทั้งหลายต้องพากันรู้ พากันมีปิติมีความสุขในการประพัตติการปฏิบัติ
ถ้าเรามีปิติมีความสุขในการประพัตติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะไม่มีความทุกข์
เพราะวาระของใจของเราทุกคนมันคิดได้ที่ละอย่าง เมื่อเรามีปิติมีสุขมีเอ็กคิตา
ทุกข์มันก็เกิดไม่ได้ เพราะวาระจิตวาระใจของเราทุกคนมันคิดได้ที่ละอย่าง
เมื่อเรามีปัญญา ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็หมดไป เมื่อเรามีความสงบความวุ่นวายก็ไม่มี

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจ เราจะได้เอาความรู้สึคนำชีวิต ไม่เอาความชอบ
ไม่ชอบนำชีวิต

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกเราทั้งหลายว่า เอาธรรมนำชีวิต
เอาธรรมนุญนำชีวิต อย่าไปตริกในกาม กามก็ได้แก่ตัวตนนี้แหละ อย่าไปตริก
ในพยาบาท พยาบาทก็ได้แก่ตัวตนนี้แหละ

ให้พากันรู้ให้เข้าใจ ให้รู้วิภูฏสงสาร แล้วให้รู้จักหยุดวิภูฏสงสาร

เราทั้งหลายจะได้ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ตามอายุขัยของเรา
อายุขัยของเราความเป็นมนุษย์นี้หนึ่งศตวรรษคือร่วมร้อย ๆ ปี

เราต้องทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ เพราะอันนี้เป็นกรรม เป็นกฎแห่งกรรม
เป็นผลของกรรม ความรู้ความเข้าใจนี้ถึงเป็นสิ่งที่สำคัญ

เราเรียนหนังสือ ถึงหนังสือนั้นจะมากมายกายกอง กองใหญ่เท่ากับภูเขายิ่งกว่า
ภูเขา มันสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจไม่ใช่ความจำ มันอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจนะ
การที่เราค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ จะค้นคว้าคนเดียวหรือเป็นทีมเวิร์คเพื่อพัฒนา
วิทยาศาสตร์ ข้อสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การฟังการบรรยายก็สำคัญอยู่ที่ความรู้
ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจนี้ถึงสำคัญนะ ไม่ใช่ความจำสำคัญนะ ความรู้ความเข้าใจนี้
สำคัญ เราทั้งหลายจะได้เข้าใจว่า เราทั้งหลายจะเกิดมาทำไม เรื่องความเกิดนั้น
มันเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย ด้วยความรู้ความเข้าใจแล้วปฏิบัติตามความรู้
ความเข้าใจ ความเข้าใจที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน เอาความรู้สึกลำนำชีวิต ไม่เอาธรรมนำ
ชีวิตไม่ได้เอาธรรมนำชีวิต มันถึงเป็นวิญญูสงสาร

ถ้าเรารู้เราเข้าใจว่าเราเกิดมาเพื่อมาหยุดกงกรรมกงเกวียน หยุดความไม่ถูกต้อง
ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเราต้องรู้เข้าใจ เพื่อเราจะได้เข้าสู่
หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ทำเหมือนไก่อฟักไข่นี้แหละ ไก่อฟักไข่นี้ใช้เวลา ๓ อาทิตย์ถึงจะออกมาเป็น
ลูกไก่อน้อย จะฟักด้วยแม่ของไก่หรือจะฟักด้วยไฟฟ้าอุณหภูมิพอดีก็ต้องใช้เวลา
๓ อาทิตย์

ให้รู้เข้าใจ สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ มันถึงอยู่ที่ความเห็นถูกต้องเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง ความไม่รู้ไม่เข้าใจเอาตัวตนเป็นที่ตั้งก็ต้องเวียนว่ายตายเกิด อยู่ในภพภูมิต่าง ๆ

หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายมีภพภูมิ ๓๑ ภพภูมิ ๓๑ ภพภูมิเป็นภพภูมิที่พวกเราพากันเวียนว่ายตายเกิด เราจะได้มีปัญญาสัมมาทิสฺส ว่าเราเกิดมาเพื่อมาสร้างบารมี เพื่อเอาความถูกต้องนำชีวิต เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติตรง เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต เพื่อเข้าสู่หลักการอุดมการณ์ เพราะทุกอย่างนั้นอยู่ที่ความรู้ ความเข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าเพราะบำเพ็ญพุทธบารมีเป็นเวลาช้านานหลายล้านปีหลายอสงไขยได้ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยปฏิบัติติดต่อกันเนื่องที่เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม ตรัสรู้วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ วันพระจันทร์เต็มดวง พระพุทธเจ้าประสูติกัวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้กัวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธสูมหาปรินิพพานกัวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เป็นวันเดียวตรงกันหมด

ท่านตรัสรู้ใหม่ ๆ ได้ส่งสาวกผู้ที่ได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ชีณาสพ ท่านส่งออกไปเผยแผ่เพื่อให้ประชากรของโลกู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เพราะมนุษย์เราไม่รู้เหตุไม่รู้ปัจจัยพากันเอาความหลงนำชีวิต เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต เอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิต ใครก็ทุกข์กันทั้งนั้นแหละ

เด็กก็มีความทุกข์ หนุ่มสาวก็มีความทุกข์ คนกลางคนก็เป็นทุกข์ คนแก่คนเฒ่าคนชราก็เป็นทุกข์ คนจนคนรวยก็เป็นทุกข์ทั้งนั้น เพราะตัวตนนั้นนะคือความทุกข์

ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป นอกจากความทุกข์ไม่มี หาเรื่องหาราวให้กับตัวเอง หาเรื่องหาราวให้กับคนอื่น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงส่งพระอรหันต์สาวก ออกไปบอกกล่าวประชาชน ให้ประชาชนพากันเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

เราจะเอาความหลงนำชีวิตไม่ได้ เราจะเอาสายมุสสายหลงนำชีวิตไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต เพราะสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นมันคือเหตุคือปัจจัยต้องพากันรู้ เข้าใจ ทุกคนพากันประพฤติปฏิบัติได้ ถ้าใครสมองยังต้อยสมองไม่เสีย ไม่วิกลจริต พากันทำได้ปฏิบัติได้ คนที่ทำไม่ได้ก็คือคนวิกลจริต คนสมองเสียสมองพิการ ทางส่วนราชการเค้าถึงไม่เอาเรื่องกับคนบ้า คนเสียจริต ทางฝ่ายพระศาสนา ก็ไม่เอาเรื่องเอาราว

ทุก ๆ คนพากันประพฤติพากันปฏิบัติได้หมดนะ ไม่มีใครปฏิบัติไม่ได้ ให้พากันรู้ ให้พากันเข้าใจ พากันมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ให้เน้นที่ตัวของบุคคลนั่นเอง

อย่างพระพุทธเจ้าก็เน้นที่พระพุทธเจ้า อย่างพระเยซูก็เน้นที่พระเยซู อย่างพระนบีมุฮัมมัดก็เน้นที่พระนบีมุฮัมมัด ทุกคนต้องเน้นที่ตัวของเราเอง เพราะทุกคนต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาความรู้สึกลำนำชีวิตไม่ได้ ต้องเอาธรรมนำชีวิต สิ่งเหล่านี้ถึงจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา ถ้าไม่อย่างนั้นมันไม่ใช่ศีล ไม่ใช่สมาธิ ไม่ใช่ปัญญา มันจะเป็นความรู้สึก มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตน

ชีวิตของเรานะมันจะก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้บริโภคทุกอย่าง ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องเข้าใจด้วยปัญญาสัมมาทิฐิ มันก็เป็นปกติธรรมดา

เรามีตามันถึงมีรูป มีหูมันถึงมีเสียง มีจมูกถึงมีกลิ่น มีลิ้นถึงมีรส เรามีกายถึงมีสัมผัส
เรามีใจมันถึงมีเรื่องจิตเรื่องใจเรื่องอารมณ์

เราต้องรู้เข้าใจ เพราะสิ่งเหล่านี้เค้าก็ทำหน้าที่ของเค้าเป็นประภัสสรณะ
เป็นใหญ่เฉพาะตัวเฉพาะตนนะ ทำหน้าที่ของเค้า เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้รู้เหตุ
รู้ปัจจัย เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม จะไม่ได้ไปตามความรู้สึก จะไม่ได้ไป
ตามความหลง เราถึงจะเป็นผู้มีศีลมีสมาธิมีปัญญา มีธรรมมีธรรมบุญหนุนไปด้วย
ความรู้ความเข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านส่งสาวออกไปเผยแผ่บอกประชาชน
ประชาชนทุกคนต้องรู้ต้องเข้าใจ จะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต
ที่ท่านส่งสาวออกไปเผยแผ่เมื่อตรัสรู้ใหม่ ๆ ทรัพยากรแห่งความเป็นพระอรหันต์
ชีณาสพมีน้อย ท่านให้ไปทางละรูปอย่าไปหลายรูป เพื่อไปบอกไปสอนความจริง
ให้ประชาชนรู้เข้าใจ เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงบริสุทธิ์คุณ เข้าถึงธรรมบุญ
ประชาชนทั้งหลายมหาชนทั้งหลายเค้าจะได้ไม่มีความทุกข์ ทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ
ไม่เข้าถึงความพอดี

เราทั้งหลายนะเป็นพระได้เหมือนกันทุก ๆ คนให้รู้ให้เข้าใจ เราทั้งหลายไม่ต้องไป
หาพระที่ไหนนะ เราต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ
เน้นมาที่ตัวเรานี้แหละ เพื่อความสมบูรณ์ในการประพฤติการปฏิบัติ เข้าถึงปัจจุบัน
เข้าถึงปัจจุบันธรรม ปัจจุบันต้องเป็นธรรมต้องยุติธรรม เรียกว่าบรรลुธรรม
ยกเลิกตัวตนเค้าเรียกว่าบุคคลบรรลุธรรม คือเอาธรรมนำชีวิต คือบุคคลบรรลุธรรม
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเค้าเรียกว่าบรรลुตัวตน

ให้ทุกคนเข้าใจ เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความชอบไม่ชอบนำชีวิตเค้าเรียกว่า
บรรลุตัวตน บรรลุธรรมเค้าเรียกว่าเอาธรรมนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอ็กคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ เห็นคุณเห็นประโยชน์ในเรื่องของศีลของสมาธิของปัญญา
เอาธรรมนำชีวิต เข้าถึงพระนิพพานด้วยความรู้ ความเข้าใจในปัจจุบัน
เข้าถึงพระนิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราก็คิดว่าการบำเพ็ญบารมี
เพื่อมรรคผลพระนิพพานในอนาคตกาลข้างหน้าโน้นเทอญ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไม่ได้ว่าอย่างนั้นท่านให้เอาที่ปัจจุบัน
เราจะได้ว่าปัจจุบันเราต้องรู้เข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกาลปฏิบัติ เราต้องเข้าถึง
พระนิพพาน เข้าถึงศีลเข้าถึงสมาธิเข้าถึงปัญญา ยกเลิกความไม่ถูกต้องด้วยเจตนา
ด้วยความตั้งใจ

เดือนนี้เป็นเดือนวิสาขะ เดือนพฤษภาคมเป็นเดือนวิสาขะ เป็นเดือนที่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าท่านประสูติ ตรัสรู้ เสด็จดับขันธสู่อปรินิพพาน เมื่อเรายกเลิก
สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ปัญหาต่าง ๆ นั้นจะหมดไปทันที ปัญหาเรื่องกายวาจาใจกิริยามารยาท
อาชีพนันจะหมดไปทันที

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านส่งพระอรหันต์ชีณาสพไปเผยแผ่
ให้ไปทางละรูป ไม่ให้ไปพร้อมกันหลายรูป เพราะการยกเลิกตัวตนนี้ทุกอย่าง
มันจะไม่มีปัญหา เพราะเราไม่มีปัญหานะ ที่เรามีปัญหาที่กล่าวมา เพราะเรา
เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาสัญชาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตนนำชีวิตเราถึงมีปัญหา

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับสาวกที่ไปเผยแผ่ว่าไปบ้านโน้น
เมืองนี้ประชากรของโลกเค้าคุณะ

เวลาเค้าว่าให้เรา เราจะทำอย่างไร ด้วยความรู้ความเข้าใจ สาวกอรหันต์ก็ตอบว่า
ก็ดีกว่าเค้าดี

เวลาเค้าดีจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าใช้ศัตรา

เวลาเค้าใช้ศัตราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าฆ่า

เวลาเค้าฆ่าจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเราฆ่าเค้า

ความรู้ความเข้าใจอย่างนี้แหละมันจะไม่มีปัญหา ให้เข้าใจนะปัญหานี้เราต้องรู้
เข้าใจ เราจะได้รู้จักปัญหา ถ้าเรายกเลิกสิ่งไม่ถูกต้อง ทุกอย่างนั้นไม่มีปัญหาเลย
ธรรม ธรรมนุญ รัฐธรรมนุญ เป็นสิ่งที่มันยกเลิกปัญหา มายกเลิกนิติบุคคลตัวตน
มายกเลิกสิ่งที่มีปัญหา คำว่าพระต้องเข้าใจ ก็คือพระธรรมคือพระวินัยคือธรรมนุญ
คำว่าพระมีความหมายอย่างนั้น ทุกคนก็ทำหน้าที่บริสุทธิ์คุณของหน้าที่ของตัวเอง
ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะ ยกเลิกความรู้สึกที่มันไม่ถูกต้อง เพื่อก้าวไป
ด้วยความรู้ความเข้าใจทุกอย่างนั้นก็จะมีปัญหา

การประพาศติการปฏิบัติมันเป็นความรู้ความเข้าใจ เหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง
ที่เรามองดูต้นไม้ต้นหนึ่งที่เรามองเห็นด้วยตา ต้นไม้ต้นนั้นต้องได้อาหารมาจากทุกทิศ
ทุกทางของต้นไม้ นะ ไม่ใช่ได้อาหารมารากรากอย่างเดียว ต้นไม้ต้นนั้นต้องได้อาหาร
มาจากทางกิ่งทางก้านทางใบตลอดยอดของต้นไม้รอบปริณทล ได้อากาศได้แสงแดด
ได้ออกซิเจน ต้นไม้ต้นนั้นถึงจะสมบูรณ์ด้วยวิตามินโปรตีนเกลือแร่แร่ธาตุต่าง ๆ

ธรรมะเป็นธรรมชาติเป็นประภัสสร ความรู้ความเข้าใจเอาธรรมนำชีวิต กายวาจา
กิริยามารยาทอาชีพนั่นจะเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิตรู้ทุกอย่างนั้น
จะไม่มีปัญหา มันจะตั้งอยู่ในความถูกต้องตั้งอยู่ในความพอดี มันจะเป็นปัญญา
เป็นความสงบ

เหมือนแพทย์ผ่าตัดสมองต้องมีปัญญาต้องมีความสงบ เหมือนแพทย์ผ่าหัวใจ
มีปัญญามีความสงบ เหมือนเค้าหย่าร้างเล็กน้อย ๆ มันก็มีความสงบมีความนิ่งเพราะรู้
เข้มนั่นเล็กน้อยมันจะเป็นความสงบเป็นความพอดี เราเข้าใจ เราอยากได้มาก
มันก็ไม่มากมันก็เท่าเท่า เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อยมันก็เท่าเท่า ต้องรู้เข้าใจ
เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

พระพุทธเจ้าส่งสงฆ์สาวกออกไปเผยแผ่ ส่งพระอัสสชิออกไปเผยแผ่ พระอัสสชิ
ผู้ที่เอาธรรมนำชีวิตาเอาธรรมนำชีวิตรู้ก็มีความสวัสดีงดงามทั้งกายวาจา
กิริยามารยาทอาชีพอาชีพที่ยกเลิกตัวตน มองดูแล้วก็สง่างาม พระสารีบุตรมองเห็น
พระอัสสชิด้วยตาด้วยความสง่างาม จึงได้ตรัสถามพระอัสสชิว่า ท่านทำไมสง่างาม
ใครเป็นครูเป็นอาจารย์ของท่าน ท่านเลื่อมใสในพระธรรมคำสั่งสอนของใคร
พระอัสสชิตรัสว่าเราเพิ่งเป็นผู้บรรพชาอุปสมบทใหม่ มีความเลื่อมใสในองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่สามารถที่จะอธิบายธรรมให้ลึกซึ้งได้ เพิ่งเป็นผู้บวชใหม่
พระสารีบุตรผู้บำเพ็ญสาวกบารมีมา ได้ตรัสว่าไม่ต้องเอาลึกซึ้ง เอาพอเข้าใจนะ
พระอัสสชิก็บอกว่าทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี
เพราะสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเกิดจากเหตุ กายวาจาภิรียมายาอาชีพนั่นเป็นเหตุเป็น
ปัจจัย ให้รู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี นี่เป็นหลักการ

เป็นอุดมการณ์อุดมธรรมของสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสารีบุตรรู้เข้าใจได้บรรลุธรรม
เป็นพระอริยเจ้าเบื้องต้นคือเป็นพระโสดาบัน

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจว่าเราเกิดมาทำไม เราเกิดมาเพื่อหยุดความทุกข์
หยุดวิภวสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ เราเรียนหนังสือก็เพื่ารู้เข้าใจ
เราต้องมีความสุขในการเรียนหนังสือ เพื่อเราทั้งหลายจะได้เสียสละ เพราะว่า
การเสียสละนี้เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาประกอบด้วยความดี

มนุษย์เราคือผู้ประเสริฐต้องเสียสละ ถ้าไม่เสียสละมันก็เป็นนิติบุคคลตัวตน
ให้รู้เข้าใจ คนไม่เสียสละนั้นถึงเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญาไม่มีศาสนา

ศาสนานี้คือสัมมาทิฐิความเห็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อจะเป็นมรรคเป็นอริยมรรค
ศาสนาทุกศาสนาก็ใช้หลักการอย่างนี้เหมือนกันนี้แหละ ศาสนาทุกศาสนา
คือความเข้าใจเรื่องอริยสัจสี่คือรู้ทุกข์ รู้เหตุเกิดทุกข์ ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์มีปิติ
มีความสุขมีเอกัคคตาใจการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
ถึงจะเป็นพระศาสนา ถ้าเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกเป็นที่ตั้งบุคคลนั้น
คือบุคคลที่ไม่มีพระศาสนานะ ถึงเราจะถือศาสนาต่าง ๆ นั่นก็คือบุคคลที่ไม่มีศาสนา
คือบุคคลที่ไม่มีธรรมบุญ จะเป็นบุคคลที่เป็นนิติบุคคลตัวตน พระศาสนานี้เป็นสิ่งที่มา
ยกเลิกความเป็นนิติบุคคลตัวตน พระศาสนานี้เป็นบริสุทธิ์คุณมายกเลิกตัวตน

พวกเราทั้งหลายต้องพากันมารู้จักพระศาสนา ศาสนาก็คือรู้เรื่องอริยสัจสี่
คือรู้เรื่องทุกข์ เรื่องเหตุเกิดทุกข์ ข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์ แล้วก็พากันมีปิติ
มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติเพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมบุญนำชีวิต

พวกเราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจเรื่องพระศาสนา พระศาสนาถือเป็นหลักการ เพื่อยกเลิกสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพื่อทุกศาสนาจะได้มีพระนิพพาน ศาสนาทุกศาสนา มีพระนิพพานหมดนั่นแหละ ไม่ใช่มีเฉพาะศาสนาใดศาสนาหนึ่งนะ

ศาสนาเป็นชื่อของศาสนานั้น ๆ แต่ความหมายของพระศาสนาคือพระนิพพาน นะ ถึงมีศัพท์ว่าพระนิพพานเป็นบริสุทธิคุณทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ พระนิพพานคือบ้านของเรานะ ไม่ใช่ความหลงคือบ้านของเรานะ ความหลงมันจะเป็น บ้านได้อย่างไรเพราะมันเป็นความหลง

ให้รู้เข้าใจ พระธรรมพระวินัย คำว่าพระนี้ หมายถึงพระศาสนานั้นแหละ พระวินัยเข้าสู่รายละเอียด ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพเพื่อเป็นมรรค เป็นอริยมรรค มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติเพื่อเข้าสู่ ความเป็นพระเข้าสู่พระศาสนา

เราทั้งหลายนะอย่าไปคิดเหมือนแต่ก่อนนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่ถูกต้อง ต้องเอาธรรมานุญนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาเอาธรรมานุญนำชีวิต

พระศาสนานี้เป็นความรู้ความเข้าใจเป็นอริยมรรคเพื่อยกเลิกความไม่ถูกต้อง เราทั้งหลายนะ จะได้เข้าใจสิ่งที่มีคุณมีอุปการะคุณ เราทั้งหลายจะไม่ได้แบกภาระ แบกอวิชชาแบกความหลงพาไป เราทุกคนน้ำหนักแต่ละคนมันก็น้ำหนักอยู่แล้ว เรายังจะแบกความหลงแบกตัวแบกตนอีกไม่ได้

ต้องรู้เข้าใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า อย่าเป็นผู้แบก ของหนักพาไปแบกความหลงพาไป

เราทั้งหลายอยู่ด้วยการแบกอวิชา แบกความหลงพาไปนะ

เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้ปล่อยเราจะได้วาง เราจะได้เข้าถึงธรรมถึงปัจจุบันธรรม
เราอย่าให้ความหลงครองชีวิต อย่าให้โลกมันครองชีวิต

คำว่าโลกก็คือไวรัสนะ คำว่าโลกคือตัวตน เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่ได้ เอาตัวตน
เป็นที่ตั้งมันหนักมากมันทุกข์มาก เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

ตึก สตง.อยู่ที่กรุงเทพมหานคร แผ่นดินไหวที่ประเทศพม่าอยู่ที่มณฑลเย่
ห่างไกลจากกรุงเทพมหานครร่วมพันกิโล อยู่ไกลมาก เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ต้อง
พังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

ให้เราทั้งหลายรู้เข้าใจว่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันหนักมาก ตึกใหญ่ ๆ มีหลายตึก
หลายสิบตึกนะ ล้อมรอบตึกสตง. ใหญ่กว่าสูงกว่าเค้าไม่พังทลาย เพราะความแข็งแรง
ความเป็นมาตรฐาน **Strength** (ค่ากำลังอัดคอนกรีต) เค้าสูงกว่า ได้มาตรฐานกว่า
เค้ารับน้ำหนักแผ่นดินไหวที่มณฑลเย่ประเทศพม่าได้เค้าไม่พัง ไม่ใช่ตึกต่าง ๆ
เค้าไม่โก่งกินคอร์รับชั้นนะ เค้าโก่งกินอยู่ แต่มันน้อยกว่า

บุคคลที่ไปแก้ที่ปลายเหตุไม่ได้แก้ที่ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน ไม่เป็นมรรค
ไม่เป็นอริยมรรค ทางกายวาจาภิรียามารยาทอาชีวะ ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน
ไปแก้ไขตั้งแต่ภายนอก ชีวิตมันก็พังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

ให้รู้เข้าใจ เพราะตัวตนมันคือทุจริต ใครมีตัวมีตนคือบุคคลที่ทุจริตให้เข้าใจนะ
ตัวตนคือทุจริต ไม่ยกเว้นใครเลย ข้าราชการนักการเมืองพ่อค้าประชาชน

ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือบุคคลที่ทุจริต คือบุคคลที่พัฒนาทางวิทยาศาสตร์ ไม่พัฒนากายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพที่เป็นธรรม เป็นธรรมนุญ เป็นรัฐธรรมนุญ

ให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายถึงจะได้แน่นมาที่ตัวของเราเอง ให้พากันรู้เข้าใจ เมื่อไม่รู้เข้าใจแล้วมันก็ปัญหาไม่ได้ ถ้าไม่เข้าใจมันก็จะไปแก้แต่ภายนอก มันก็เป็นอบายมุขอบายภูมิ มันก็อยู่ในภพภูมิ ๓๑ ภพภูมิ มันไม่รู้หรือสงสัย หัวใจก็จะตกต่ำด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เพราะมันเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ

ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะระเบิดความถูกต้อง ทำลายความถูกต้อง หัวใจมันจะเป็น อบายมุขอบายภูมิ มันจะเป็นหัวใจแห่งความหลง เป็นหัวใจบ่อนคาสีโน ตัวตนเค้าเรียกว่าเค้าเรียกว่าหัวใจบ่อนคาสีโนนะ

เรามีความเห็นผิดเข้าใจผิด เอาความหลงนำชีวิต ไปแก้แต่สิ่งภายนอก พัฒนาแต่วิทยาศาสตร์ไม่พัฒนาตัวเอง ไปความสุขจากความหลง เอาความสุข จากความไม่ถูกต้อง มันเป็นหัวใจแห่งความหลง หัวใจบ่อนคาสีโน

เราเข้าใจแบบคนสุดโต่ง เรามองเห็นประเทศสิงคโปร์เค้าร่ำรวย มองเห็นมาเก๊า เค้าร่ำรวยเพราะเค้าสร้างบ่อนคาสีโน เราทำไมปล่อยให้ตัวเองโง่มาตั้งหลายปี เมืองไทยทำไมปล่อยให้ตัวเองโง่มาตั้งหลายปี เราน่าจะเอาบ่อนคาสีโนมาให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย

เราคิดเรื่องวิทยาศาสตร์คิดแต่เรื่องทางวัตถุ เราไม่เอาเรื่องจิตเรื่องใจไป พร้อม ๆ กัน ชีวิตของเราก็พังทลายเหมือนตึก สดง. ให้รู้เข้าใจ

เราคิดดูดี ๆ นะประเทศสิงคโปร์ประเทศเล็กนิดเดียวสู้อำเภอหนึ่งของเมืองไทย มาแก้ประเทศจีนสู้อำเภอหนึ่งของประเทศไทยก็ไม่ได้ พื้นที่ประเทศแค่น้อย ไม่มีที่ทำเกษตรกรรมอุตสาหกรรม เค้าวัดใจว่าคนในโลกนี้มีความหลงมกย เอาความหลงนำชีวิต ถึงประเทศเราน้อยไม่เป็นไรเพราะคนมีความโลภเยอะ เราทำบ่อนคาสีโนเราก็รวยได้ เค้างถึงตั้งบ่อนคาสีโน

ให้เข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นแหละมันไม่ถูกต้อง เรามอมเมาตัวเองด้วยความไม่รู้ ไม่เข้าใจ มอมเมาคนอื่นด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ศาสนาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ มายกเลิกบ่อนคาสีโนให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ไม่เอาความหลงนำชีวิต จะได้ไม่เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ อย่าเห็นดีเห็นหลง ไปด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

เดือนนี้ก็เป็นเดือนวิสาขะ เป็นเดือนแห่งพุทธะ ให้พวกเรารู้เข้าใจเราจะได้เอา ความถูกต้องกลับคืนมา เอาพระนิพพานบ้านของเรากลับคืนมา เอาศีลเอาสมาธิ เอาปัญญากลับคืนมา พวกเรามีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเราทั้งหลายเป็นผู้ประเสริฐเป็นผู้ที่มีลมปราณให้รู้เข้าใจ มันจะมีประโยชน์อะไร เอาความหลงนำชีวิตที่จะมีชีวิตอยู่เป็นร้อย ๆ ปีพันปีหมื่นปีแสนปีมันจะมีประโยชน์ อะไร

เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตรัสกับพวกเราทั้งหลายว่า เราทั้งเป็นผู้มีลมปราณเป็นผู้ประเสริฐ เราทั้งหลาย ต้องรู้ความจริงรู้ร้อยสัจสี่เอาธรรมนำชีวิต

ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญแห่งการประพบัติการปฏิบัติ ปัจจุบันถึงเป็นวาระแห่งชาติทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรให้เข้าใจ ท่านทั้งหลายอย่าพากันหลงอย่าพากันเพลิดเพลีนอย่าไปประมาท

ปัจจุบันเป็นวาระสำคัญแห่งการประพบัติการปฏิบัติ ชีวิตนี้มันตั้งอยู่บนรากฐานของเหตุปัจจัย เราต้องประพบัติปฏิบัติเข้าสู่มาตรฐาน เข้าสู่ มอก. เข้าสู่มรรคเข้าสู่อริยมรรคด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบปฏิบัติตรงปฏิบัติเพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ มีความสงบมีความเย็นเป็นพระนิพพานในปัจจุบัน พระนิพพานถึงเป็นบ้านของเรานะ
